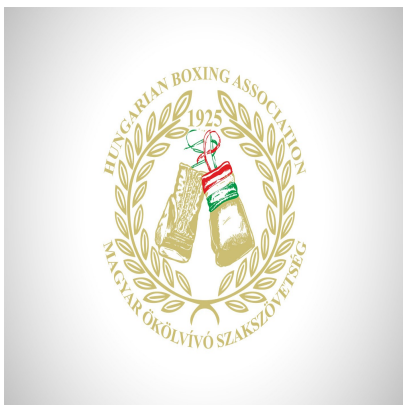

Ökölvívó világbajnokság Budapesten!

Description

Napra húsz évvel ezelőtt, október 18-án kezdődött a budapesti ökölvívó világbajnokság, ami két magyar aranyéremben (Kovács István és Erdei Zsolt) csúcsosodott ki, mint a kortárs magyar ökölvívás legmarkánsabb teljesítménye.

A következő versenyzőkkel állt fel a magyar csapat:

48 kg Lakatos Pál

51 kg Ladányi Róbert

54 kg Farkas György

57 kg Kovács István

60 kg Varga Miklós

63.5 kg Balogh Vilmos

67 kg Nagy József

75 kg Erdei Zsolt

81 kg Gáspár Sándor

91 kg Kiss Zoltán

+91 kg Hart Péter

Szövetségi kapitány: Szántó Imre

A szombati nyitónapon Lakatos 16-15 arányú pontozással legyőzte a kolumbiai Valdes Perez, Balogh ellenfelét, a fehérorosz Szergej Bikovszkijt sérülés miatt leléptették.

ERCK

ívó-vb
tója

egy fellépés
atra. Gáspár
rmet remélt
egészen úgy
ahogyan ő
zzal, hogy a
n akart ki-
tan, okosan
etőség adó-
epte a ma-
közbeütés-
alakult job-
ki a fedezé-
em sikerült
ött-növöge-
e, majd hat-
agyarra, és
gyon a két
nagyar fiú,
at jutott a
pontozás-

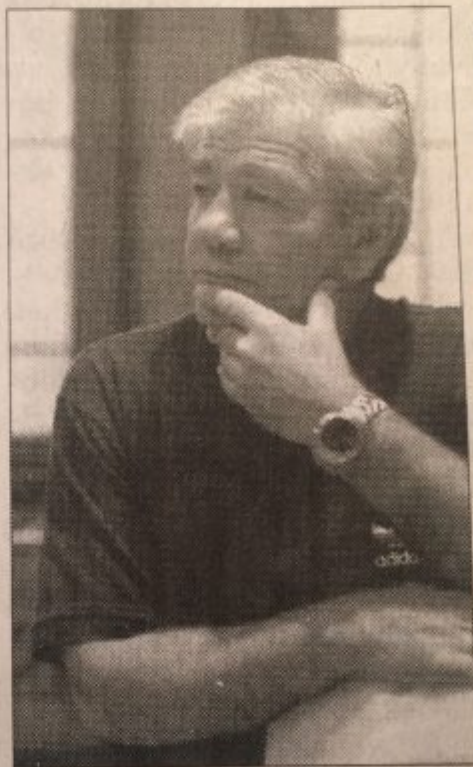
oment, egy
ap Kovács
övetkezik.
nekik!

A kapitányi hídról

Szántó Imre szövetségi kapitány:

A sorsolásról

– Nem vagyunk boksznagy-
hatalom, ehhez mértén vártuk
a sorsolást. Izgulnunk kellett.
Még a srácoknak sem mondtam,
de én hiszek a földöntúli
dolgokban. A sorsolás elején
még nem tudtam kellően kon-
centrálni, mert folyamatosan
szóval tartottak, de a „felétől”
sikerült külön ülnöm, és akkor
már hatott a szuggerálásom.
Ahogy azt már elmondtam, azt
szerettem volna, ha mindenki a
tudásához, felkészültségéhez
méltó ellenfelet kap. Egy-két
embernél bejött. *Kótai, Ladányi, Varga* olyan ágon van,
hogy ha kihozza magából, ami
benne van, akkor pontszerző
lehet. Nincs túl nagy szerencsé-
je viszont *Lakatosnak*, aki a
második meccsén a bolgár *Petrovval* találkozik. Nagy Jóska is
nagyon kemény bunyóst kapott. Azt mondtam neki: használja ki
az alkalmat, hogy ilyen szintű klasszissal mérkőzhet. A szuperne-
héz *Hart Péternek* sincs könnyű dolga, hiszen a lengyeltől nem-
rég kikapott és jó a dán meg az olasz is. Külön kell szólni *Erdei-
ről* és *Kovácsról*, hiszen ők olyan tudású bunyósok, hogy a nagy
többség őket akarja elkerülni.

Lakatosról, Baloghról

– Lakatos óriási küzdelemben került ki győztesen. Szerintem
megérdemelten. Kezdetben a gyorsaságával sikerült meglepnie a
kolumbiait, ám átragadt rá az ellenfél tempója. Ezután viszont
éppen *Valdés Péreztől* vette át az ütések keménységét. *Balogh
Vilmosra* kicsit mérges vagyok. Az első két menetben azt csinál-
ta, amit megbeszéltünk, de a harmadikban már sokkal dinamiku-
sabbban kellett volna bokszolnia. Ám annak örülök, hogy ha csú-
nyán is, de nyert.

Mérlegelés közben megjön az étvágy

Ezt a vebét azért mégiscsak Magyarországon rendezik – alapítottam meg korán reggel, nem sokkal a kötelező orvosi vizsgálat és a mérlegelés kezdését követően. Az amúgy csöppet sem egetrengető gondolat azért született, mert a hét órákor kezdődő eseményre hét előtt három perccel érkezett az alsó hat súlycsoport hazai képviselője – fogalmazunk úgy, a művészbejárón át –, pontban hétkor elsőként esett át a procedúrán, hét után három perccel pedig ahonnan jött, ugyanott távozott.

Ezalatt csaknem hetven ország sportolói egy szinttel feljebb arra vártak hosszú, tömött sorokban, hogy a marcona örök szépen, párosával leengedjék őket a BS labdacsernőből kialakított „orvosi szobába”...

És hogy mi történt a magyarokkal abban a bizonyos három percben? Semmi. Pontosabban semmi különös. Szegény *Lakatos Pál* – azt hiszem, ma már senki nem haragszik rá, inkább mindenki sajnálja az Atlantában balszerencsésen járt sportolót – például 47.70 kilóval mérlegelt, azaz harminc dekával volt kevesebb a súlyhatárnál. Hozzá hasonlóan a többiek – köztük természetesen *Kovács István* – is gond nélkül hozták a súlyukat.

Persze, hogy nincs semmi probléma – kommentált a feltűnően elegáns és mosolygós Szántó Imre szövetségi kapitány. – A alyai eset óta azt gondolja mindenki, hogy a mérlegelés számottevő esemény ebben a sportágban. Pedig nem az. Majd délután, sorsoláson lesz miért izgulni – mondta, aztán sietve távozott a álogatott „rejtekhelyére”, a épstadion toronyépületébe.

Szántó Imre szavait megerősítte a keretorvos, dr. *Örkény Gyula* is: „Nagy fiúk már a bokszoló, napok óta mindenki a rsenysúlyát tartja” – állította, majd megmérte a vérnyomását y koromfekete bőrű, narancsrga hajú bokszolónak.

Kollégája, *Kator doktor* – aki erre a vizsgálatra ugrott be, vel ő a birkózók orvosa – is ik legyintett, mondván: a bokolónak minden mérkőzés regén hozniuk kell a súlyukat,

így a mérlegelés már rutinfeladat a számukra.

Miután meggyőzték, hogy a bokszolók mérlegelésekor nem kell tartanom kedélybetegségektől, vérben úszó szemű, beesett arcú versenyzőktől, akiket minden szóra a gutaütés kerülget, nagy bátran odaléptem a következő körben, reggel fél kilenckor érkező *Erdei Zsolt*hoz – a magasabb súlycsoport magyar résztvevőinek útvonala megegyezett a korábbiakéval... –, és azt kérdeztem tőle: kellett-e egyáltalán fogókúráznia?

A mindig vidám, mindig jókedvű sportoló úgy nézett rám, hogy ütőerejét ismerve, egy pillanatra megrémültem, és a pokolba kívántam a szakembereket, akik elmagyarázták, hogy a bokszolók minden gond nélkül hozzák a súlyukat... Aztán *Erdei* lehiggadt, én pedig megpróbáltam leplezni megrázkódtatásomat, és egész a mérlegig kísértem. Amely előtt már mosolyogva mondta a fiatalember, hogy ezúttal még az alsónadrágját sem kell levennie. Nem is vette, 74.80, minden rendben.

Felix Savón sem vette le. A kubai extraklasszis egyébként borzasztóan furcsán viselkedett, miközben az orvosi vizsgálat tartott, pólóját és kezét az arca elé téve tiltakozott a fotósok fényképezése ellen, majd amikor hogy-léte felől angolul érdeklődtem, mosolyogva válaszolta, hogy „solo españa”. Aztán levetkőzött, én pedig elgondolkodtam: ha férfiak helyett nők töltenék meg a termet, akkor minden valószínűség szerint megállna az élet, földbe gyökereznének a lábak, és elhomályosult pillantásokkal bámulnák a kubait. Savón testének ugyanis minden porcikája ki van dolgozva, izmos, deltás, magas, karcsú és jóképű. (Itt szeretném megjegyezni, hogy feleségem, és gyermekem van, világ életemben a gyengébbik nemhez vonzódtam...)

Aztán mérlegre állt, majd lezállt róla, és azon nyomban odaadta az útlevelet a mellette álló csodaedzőnek, *Sagarrának*. Ő pedig hozzátette azt a már nálá lévő tizenegy okmányhoz, majd az iratokat összegumizta, és mo-

solyogva, jó mélyen a zsebébe dugta. Hiába, neki több szempontból is ügyelnie kell az értékeire...

Persze, akadtak, akik nem voltak ilyen vidámak. Például a gaboni vezető, akinek mindhárom versenyzőjét kizárták a vb-ről, mivel nem rendelkeztek szabályos licenckártyával. Így egy országgal csökkent a résztvevők száma, a gaboniak jöttek, láttak, visszamennek. További három versenyzőnek akadt problémája, mindegyiküket dr. *Téglásy*

Lakatos Pál ezúttal pólóban és melegítónadrágban sem nyomott sokkal többet negyvennyolc kilogrammnál

EXIMBANK
MAGYAR EXPORT-IMPORT BANK

György „szuperálta ki”. A jugoszláv és a lett fiú mellett egy nagy név, a barcelonai olimpiai bronzérmese, a német *Jak Quast* akadt fenn a rostán. Előbbi kezét bőrbetegség – egész pontosan pikkelysömör, illetve herpesz – utóbbi szívkamraproblémák miatt nem engedte kötelek közé az orvos.

Nyilván szidta a rokonságot *mat Quast* – kezdte dr. *Téglásy*, hiszen hozott egy papírt, amelyen az állt, hogy korábban ilyen egészségi állapotban bokszolt. Csakhogy én nem tehettem mást, ezzel a betegséggel ugyan veszélyes sportolni. Egyébként egyeztettem egy kardiológus légámmal, aki teljes mértékben egyetértett velem.

Arra a kérdésre, hogy mit te volna *Téglásy* doktor akkor, *Kovács István* kerül hasonló helyzetbe, azt válaszolta: ugyanígy cselekedett volna.

De halványan azért elmosolyodott.

A németek egyébként nem nyugodtak bele a döntésbe, és legfelsőbb fórumhoz, a nemzetközi szövetség orvosi bizottságához fordultak. Dr. *Jakó Péter* testület elnöke helyt is adott kérélemnek, így Quast még indulhat. Hiába, kérem, a sportdiplomácia néha többet ér az orvosi látéletnél.

Nem zavar, hogy felülbírta – közölte *Téglásy* doktor. Az én lelkiismeretem tisztázott, engem csak ez érdekel.

Közben az idő haladt és tízkor, harminc perccel a mérlegelés befejezése előtt már kárult a terem, pontosabban a bokszolók már nem érkeztek. Egyáltalán nem jöttek a nigériaiak és a kenyaiak, ők a hírek szerint lemaradtak a repülőgépes csatlakozásról, így nem léptek ringbe.

Egyébként az eseményt záró fél órának is megvan a gyanázata. A bokszolók már korábban akartak reggelizni. A mérlegelés közben megjön az étvágy...

